

పల్లకీ వ్యవసాయం

శ్రీరాణం
శ్రీనివాసశాస్త్రి

రంతా పండుగ చేస్తూ ఇంటింటి దగ్గర ఆగుతూ మేళతాళాల పట్టుబట్టల పన్నీటి గంభాల: పిల్లల కేరింతల పల్లకీ ఒక సరదాలా సాగుతోంది!

ఆ పల్లకీలో ఓ శవం...
చాకలి సుబ్బడి పల్లకీ చాలా రోజుల తరవాత ముస్తాబు చేసుకొంది.

సుబ్బడు పల్లకీని నమ్మకొటం మానేసి కులవృత్తి చేసుకు బతుకుతున్నట్టు-కాదు కాదు-చాకలి బట్టల కుల వృత్తిలో పల్లకీ తరుగయిపోయింది.

చుట్టువక్కల నాలుగైదు ఊళ్లకి సుబ్బడి పల్లకీయే పెళ్ళిళ్ళు చేసేది.

“మడుసులు పల్లకీని ఒదిలేసారు. పల్లకీ ఎక్కాలనే పిల్ల మనసు ఈ రోజుల్లో పెళ్ళి కొడుకులకి లేదు. పెళ్ళి కొడుకులు కాబోయే ఆలి నించి డబ్బులు దండుకోడం మరిగాక సిన్న సిన్న సరదాలు, సిట్టి సిట్టి తగవులూ పోయి పెళ్ళిళ్ళు నీతి తప్పాక ఈ రోజుల్లో నా పల్లకీలో ఊరేగేదెవళ్ళు!” అని బాధ పడేవాడు! ఇప్పుడలా బాధ పడడం మానేసాడు. ఓ గాడిదను సంపాదించాడు. పల్లకీకి మేలు రకం భర్తీ దొరికింది.

పల్లెటూళ్లలో కూడా కొత్త జంటలు పల్లకీల్లో ఊరేగక పోతే సుబ్బడికొచ్చిన నష్టం లేదు. కానీ పల్లకీ ఎక్కాలనుందని సర్దా పడే పెళ్ళి కొడుకెవరైనా ఉంటే తన పల్లకీ మళ్ళీ ముస్తాబవడా అని ఓ సరదా సుబ్బడి గుండెల్లో రహస్యంగా ఒక కోరికగా పేనరుకుంది.

వాడి గాడిద గడ్డి తింటూ చాకి రేవు దగ్గర వాడికి సాయపడుతోంది.

వాడి పల్లకీ వాడి గుడిసె వెనకాల ఓ పందిరి, కింద ఎండకి ఎండకుండా

వానికి తడవకుండా దేని కోసమో తవస్తు చేస్తున్నట్టు ఉండిపోయింది.

పల్లకీలో శవం మానంగా రోడిస్తోంది. తండ్రి కోసం తాను చేసుకొన్న “అనుకోని ఆత్మహత్య” గురుకు తెచ్చుకుంటోంది శవం.

తండ్రి పేరు సూర్యారావు! అతనికి ఒకే ఒక్క కూతురు. ఇద్దరు భార్యలు!

రెండు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నాడు-కట్నం కోసం, కూతురి పేరు సుభద్ర. కూతురుని కన్నండుకు పెద్ద భార్యని బాలింతగా ఉన్నప్పుడు కొట్టిన పశువు.

పల్లకీలో శవం ఉహా చేసుకుంటోంది. తండ్రి దెబ్బలికి తల్లిదిల్లిన తల్లి బాలింత రోదనని, అప్పుడు అమ్మ పక్కలో తొమ్మిది రోజుల తను కళ్ళు విప్పని తను ఉలిక్కి పడి విడ్డిందిట. ఇప్పటికీ చెబుతుంది అమ్మ.

కూతుర్ని కన్నండుకు అమ్మని వదిలేసిన నాన్న ఇంకో పిన్నిని తెచ్చుకున్నాడు. ఈ విషయం కూడా అమ్మ చెబుతుంది-నవ్వుతూ. అమ్మ నాన్నని క్షమించదు. కాని క్షమించకపోవడం మినహా ఇంకేమీ చెయ్యలేదు. అందుకే నవ్వుతుంది. వెక్కిరింత లేని కోపపు నవ్వు నవ్వుతుంది.

అమ్మ తనకి లాగూ, చొక్కా తొడిగేది. క్రాఫింగ్ చేసేది. బొట్టూ కాటుకా పెట్టేది కాదు. మగ పిల్లడిలా పెంచింది. సుభద్ర అని పిలిచేది కాదు తనని. భద్ర, భద్రగా, భద్రరావ్ అని పిలిచేది. స్కూల్లో తోటి ఆడపిల్లలు తనను వింతగా చూసేవారు. వాళ్ళు తన మగ వేషానికి అలవాటు పడిపోయారు. అలవాటు కానీ తనకే. అమ్మని ఓ రోజు అడిగేస్తే అమ్మ మళ్ళీ

నవ్యతా చెప్పింది “నిన్ను కొడుకుగా కన నరదుకు మీ నాన్నకి నా మీద ఎవగింపు నెమ్మి కూతురిలా కాకుండా కొడుకులా పెంచుకుంటున్నామీ నాన్న సంతోషిస్తా డేమో అని”

ఈ మాట చెప్పగా మా నాన్న సూర్య రావు మీద తనకి కోపం పెరిగి పోయింది. సూర్యరావంతు అనన్యాయం చిరాకు ఎప్పుడూ పిన్ని దగ్గర ఉండేవాడు. బిజినెస్ చేసే పాడు. అప్పుడప్పుడు అమ్మ దగ్గరకి వచ్చే వాడు.

అమ్మకెప్పుడూ మూడే చిరబుండేవి. ఆందులో ఒకటి మంచిది. నాన్న వచ్చినప్పుడల్లా అమ్మ అడే ముఖం. చీర కట్టుకునేది.

నాన్న సూర్యరావు ఎప్పుడూ తనని దగ్గరకి తీసుకునే వాడు కాదు. అమ్మతో ఎప్పుడూ డబ్బు లెక్కలు మాట్లాడేవాడు. ఒక్క రోజే ఉంటే అమ్మతో గొడవ పడి వెళ్లిపోయేవాడు. రెండు రోజులుంటే రెండో రోజు అమ్మని కొట్టేవాడు. కొద్ది రూపాయలు జేబు లోరది తీసి విసిరి అసహ్యంగా ఊగుతూ వెళ్లిపోయేవాడు.

నాన్న సూర్యరావు మునిషిలా కాకుండా రూపాయ నోట్లతో చేసిన గేది బొమ్మలా కనిపించేవాడు తనకి. దీనిని రెండ్రజాలు కాకుండా ఒక్క రోజే ఉంటే బాగుణ్ణు అని దేముడికి తాను మొక్కు కోడం అమ్మకి తెలుసు.

నాన్న అంటే అమ్మని కొట్టే, నన్ను తిట్టే, నాన్న అంటే-జమగాడు.

మగ బట్టల్లో ఉన్న తనకి ‘మగ’ అనే ఆలోచనే ఒక భయం.

ఓసారి మగ బట్టల్లో ఉన్న తనని నాన్న ఒళ్లో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు.

“ఒసే ఈ కోతికి పెళ్లెలాగి చెయ్యడం. ఒంటి రంగు నలుపు-అంటే పది వేలు. శరీరం లాల్చు-వేసుకో ఇంకో 20 వేలు.

చూడబోతే ఆరడుగులు ఎదగే సెట్టుంది. ప్లటా ఇంకో 30 వేలు. ఈ ముండకి పెళ్లి కొడుకుని తేవాలంటే కనా కష్టంగా ముక్తి వెధవ కిచ్చిన 70 వేలు కట్టాలేనదే కుదర్లు” అన్నాడు.

“కట్టం పోతురా జాలకిచ్చి చెయ్యను నా కన్న తల్లిని” అంది ఆ మాటకి సమాధానంగా నాన్న సూర్యరావుతో అమ్మ.

నాన్న సూర్యరావుని చంపేయాలని మొదటిసారి అనుకుం ది తను.

సుబ్బాది పల్లకికి కబురొచ్చింది.

అప్పుడు వాడు చాకి రేవు దగ్గరున్నాడు. వాడి గాడిద గడ్డి మేస్తోంది. చాకిరేవు బాస వాడి గుడ్డల మోతకి లయ వేస్తోంది. ఉతికి వేసిన

నివ్వే అదృష్టం
బొంబాయి సెంట్రల్ స్టేషన్ కు దగ్గర్లోనే ఒక చిన్న గేరేజ్ వుంది. చిత్రసీమలో తన ప్రత్యేక ఇమేజ్ ను స్థాపించుకున్న నిమ్మి బొంబాయిలో మొదట్లో ఆ గేరేజి లోనే కాలం గడిపింది. మురికికూపం లాంటి ఆ ప్రదేశంలోని గేరేజిలో వుంటూ ఆకలికి తట్టు కుంటూనే అక్కడి దుర్వాసనను పీల్చుకోడానికి అలవాటు పడిపోయింది. ఈ మురికి కూపంలోనే తనకో ఆశా కిరణం కనిపించిందని చెప్పుంది నిమ్మి. ఆ ఆశాకిరణమే తనను జీవితంలో నిలదొక్క కునేలా చేసింది. తర్వాత తన అదృష్ట రేఖ మారి పోయింది.

- ఎ.పి.

బట్టలుదండేలకి ఎగురుతున్నాయి. అప్పుడు వెళ్లివాడు అక్కడికి వగరుమా వచ్చి సుబ్బాదికి కబురు చెప్పాడు.

“మునసబు గారి అణ్ణుడు గేరు మాయాబజారు చినమాకెళ్లడం. బేగ రమ్మన్నడు నిన్ను.” అంటూ.

విషయం ఏమిటంటే-

మాయా బజారు సినిమా మళ్లి అడు తొంది మార్గేరో. మునసబు గారి కొత్త ణ్ణుడు గేరు ఊళ్లో దిగాడు నిన్నన. పట్నం సుడినికి పొద్దు గడవక కొత్త పెళ్లంతో మార్గేరు సినిమాకి బయల్దేరారు. బస్సు దొరికింది కాదు. ఊళ్లో ఉన్న ఒక్క ఒంటెధు బండికి కబురంవితే పురుగు మందు కలిపిన కసుపు మేసి ఎద్దు కాళ్లు బారజాపుకుని పది ఉంది. ఇప్పుడు అగ్లెం టుగా సుబ్బాదు పల్లకి బైటికి తియ్యాల. లేకపోతే మునసబు గారికి అణ్ణుది ముందు అగుమానం.

మునసబు అణ్ణుడిగారి ‘మాయా బజారు’ ముచ్చట తిర్పాడు సుబ్బాదు. ఇదు రూపాయలు సంపాదించ పెట్టింది పదిహే నేళ్ల తరవాత పల్లకి. తానుపీ సారా కొట్టులో తిరింది కాని-

పెళ్లి కొడుకుని, పెళ్లి కూతుర్ని దివి దేలతో మేళతాలతో ఉర్రగింబాలన్న కోరిక మాత్రం సుబ్బాదికే మిగిలిపోయింది.

పల్లకిలో శవం ఉలిక్కి పడింది పెళ్లి కూతురి పలకరింపుతో, ఎవరింటి దగ్గరో అగింది పల్లకి. ఓ బామ్మగారు పెళ్లి కొడు కుని మొహం మీద మొహం పెట్టి పరీక్షగా చూస్తోంది. “బామ్మగారు చూస్తారు తలకా యెత్తరే?” అంది పెళ్లి కూతురు. శవం ఉలిక్కి పడి తలెత్తింది. బామ్మగారు బుగ్గలు తడిమి “చందమామ దొరికిందే నీకు పిల్లా” అంది పెళ్లి కూతురుతో. పెళ్లి

కూతురు అత్యవసరంగా నిధు పడింది బామ్మగారు కోప్పడుతుండేమోనని.

పల్లకిలో శవం కోరినాబంది సరదాల పరదాల మాటున నిప్పు లాంటి నిజం తలచుకొని.

ఓసారి అంటే రెండేళ్ల క్రితం

భాద్రీ, భాద్రీగా, భద్రరావు అని అమ్మ పిలిచే తనకి, ముప్పవారికిచ్చి చెయ్యాలన్నా 70 వేలు పొయ్యాలని కూతురి ముఖంలో ఖర్చు వధులు చూసి నాన్న సూర్యరావు నిట్టూరిన తనకి పెళ్లిడు వచ్చిందన్నాడు.

“పందిన మొగలి పొత్తు వంటి పరి మళం గల ప్రారంభ యావనము నిండైన ఆరోగ్యపు నా కళ్ల ముందు విరిసిన నంది వర్ణనం పువ్వుల మధ్య”... ముఖం మీద లక్ష రూపాయల ఖర్చుతో తను నాన్న సూర్యరావుకి ఎలా కనిపించిందో తెలి యదు.

“ఒసే ఈ ముండని ఎలాగూ మగ వెధవలాగా పెంచావు. అదేదో అపరేమనో చ్చిందట. మగవాడిలాగా మార్చి పారే ప్లాను. డాక్టర్ బిల్లు ఎంతవుతుంది-మహా అయితే పది వేలు. మార్కెట్లో నిలబె ళ్లూమంటే కట్టం ఒడుక్కోవచ్చు” నాన్న సూర్యరావు అమ్మతో జోగేసాడు.

అంతే-

ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు తల్లి బాలింత పక్కలో కెవ్వుమన్న పని గుర్తు అయిపో యింది తను.

అత్యహత్య చేసుకోవాలనిపించింది నాన్న సూర్యరావు మాటకి. తన చదువు ఆ ఆలోచనకి అడ్డిచ్చింది.

సుబ్బాది పల్లకి ముస్తాబవుతోంది. ముఖ్ మల్ జలతారు, పూసలు, చమ్మీ,

రంగుల గజా ముక్కల గీటు, కుమ్మల తేరెండు రోజులు అణగకరించాడు సుబ్బుడు. సరిగ్గా అంతకంతా కళ నాయుడు గారమ్మాయి ముఖంలో కనిపిస్తోంది. పేరు రమణి.

“రమణి సంబంధం కుదిరిందట”

“పెళ్లి కొడుకు పెద్ద చదువులు చదివాల్సి... ఖైదరాబాద్ సంబంధ మట. ఒకడే కొడుకట...” “కట్నం ఎంతిస్తున్నారు?”

“ముప్పై వేలని అంటున్నారు. కట్నానిదే ముందమ్మా... నాయుడి గారికేం లోటు... పసుపు కుంకుమా కింద ఐదేక రాలు రమణికి ఇస్తున్నాళ్ళి...”

“రమణికి పెళ్లంటే ఈ జిల్లా మొత్తానికి గవర్నమెంటు వారు సెలవు ప్రకటించేయ్యాలిందే... ముచ్చటైన పిల్ల కాదుటండీ”

ఊరంతా సంబరపడింది. ఒక అడవిపల్లికి ‘పెళ్లవుతుంటే అంతా సంతోషించే పాత కాలపు ఊరది.

నాయుడుగారు ఈ పెళ్లికి భూమ్మకా శాలు ఏకం చెయ్యడానికి నిశ్చయించారని కార్మిప్పులా వార్త వ్యాపించింది. ఇక ఊళ్ళిచ్చి. ఆ ఊరు మీద పడడం తరువాయి. ఈ పెళ్లికి పల్లికి ఉండాలిందే అని నాయుడుగారు కాబోయే నియ్యంకుణ్ణి కట్టడి చేసారు.

“పెళ్లి కొడుకుని అడగాలండీ... ఈ విమానాల రోజుల్లో పల్లికి ఎక్కాలంటే వాడేమంటాడో”

“విమానాలదేముంది. స్వత్తికొలు కూడా ఉన్నాయి. కానీ అవి పెళ్లి ఊరే

గింపుకిబాగుంటాయంటారా?” నాయుడు గారు, చిన్న కుండ బద్దలు కొట్టారని వియ్యంకుడు అర్థం చేసుకున్నాడు. 30 వేలు కట్నం ఐదేకరాల పసుపు కుంకుమా 20 తులాల బంగారం ఇస్తానంటే పల్లికి దగ్గర పేచీ కూడ దని లెక్కకట్టి లాభం అలోచించి ‘నా పేరు సూర్యారావు’ అని మీసం మెలేసాడు ఆయన.

-చెలం

ఒకసారి వీరిలాల్లిన్నారు
వ్రాసేటప్పుడు నా హృదయంలో గొప్ప ఉత్సాహం, ఉద్దేకం మండుతూ ఉంటుంది.

ఒకసారి వీరిలాల్లిన్నారు
మనం రాసిన దానికి నిర్ణయాధికారి పాఠకుడే. మనం ఏదో రాసినా పాఠకుడి కోసమే! ‘పాఠకుడికి జై’ అనుకుని మనం రాయడం మొదలు పెడితే పాఠకుడు కూడా కొన్ని రోజులు పోయాక ‘రచయితకి జై’ అవుచ్చు అంటే.

-తంబు

ఇక మళ్ళా పెళ్లి కళ వచ్చింది.

పల్లికి సాగుతోంది.

ఊరంతా పండగ చేస్తూ ఇంటింటి దగ్గరా ఆగుతూ మేళతాళాల పట్టుబట్టల పన్నీరు గంధాల పిల్లల కేరింతల పల్లికి ఒక వరదలా సాగుతోంది.

ఆ పల్లికిలో ఓ శవం... పేరు సుభద్ర... ఇప్పుడు భద్ర, భద్రాగిడు, భద్రరావు...

“అకలుషితపు యావనోల్పాణంతో కళ్లల్లో అకాశాల అశల మేరు చందనియ

కట్టుకున్నా” పెళ్లి కూతుర్ని అర్థిగా ఆలించనం చేసుకోవాలనుకుంది.

మనిషిని శవంలాంటి ఒక వ్యవస్థని పల్లికిలో కూర్చోబెట్టి ఊరేగిస్తున్నారని చెప్పాలనుకుంది.

పల్లికి సాగుతోంది శవ యాత్రలా!

(‘పల్లికిలో శవం’ పేరు సూచించి దానికి తగ్గ కథ రాయమని అడిగిన మిత్రుడు కథల మూర్తి రాజు దాట్లకి కరచాలనంతో-రచయిత)

● జూలై 2న ఖైదరాబాద్ లో కొంత మంది మేధావులు, రచయితలు కలిసి ‘తెలుగు హితవరులు’ అనే స్వచ్ఛంద సంస్థను స్థాపించారు. ఈ సంస్థ తొలి సమావేశం రవీంద్ర భారతిలో జస్టిస్ ఆవుల సాంబశివరావు అధ్యక్షతన జరిగింది. శ్రీయుతులు వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య, డాక్టర్ నండురి రామ కృష్ణమాచార్య, మహిధర రామమోహన రావు, మధురాంతకం రాజారాం, ఆర్.ఎస్.సుదర్శనం, పురాణం సుబ్రహ్మణ్య శర్మ, రాంభట్ల కృష్ణమూర్తి జి.కృష్ణ, డాక్టర్ బి.రామరాజు, డాక్టర్ చేకూరి తెలుగు అకాడమీ డైరెక్టర్ వి.కొండల రావు, సి.ధర్మారావు, కోడూరి కాశీ, ముక్తవి లక్ష్మణరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు. ఈ సంస్థ తెలుగు జాతి శ్రేయస్సుకు తద్వారా భారత శ్రేయస్సుకు కృషి చేస్తోందని, సాహిత్య అభిరుచులను సంస్కరిస్తుందని నిర్వహకులు తెలియజేశారు.

● *జూన్ 28 నుంచి జూలై 8 వరకు హైదరాబాద్ లోని మాక్స్ మల్లర్ భవన్ లో ప్రఖ్యాత చిత్ర కళాకారుడు టి.వై.కుంతం, పెయింటింగ్, డ్రాయింగ్ ప్రదర్శన జరిగింది. తనదైన విశిష్టమైన జానపద శైలిలో కృషి చేస్తున్న వైకుంఠం చిత్ర ప్రదర్శనను నగరంలో ప్రముఖులు, మేధావులు రచయితలు తిలకించారు.

● *అమలాపురం ‘ఎక్స్ పోజే’ సాహిత్య మాస పత్రిక వారు ఉత్తమ కవితకు ‘1969 ఎక్స్ పోజే అవార్డు’ ఇవ్వడానికి నిర్ణయించారు. ఈ కవిత కింద 300 రూపాయల నగదు, 200 రూ. విలువైన శాశ్వత పీల్చు ఇస్తారు. మిగతా వివరాలకు ‘ఎక్స్ పోజే కొట్టారీ హౌస్, అమలాపురం.’ వారిని సంప్రదించాలి.